

ACCIO SINDICAL

Portantveu de la C. N. T. de la Comarcal de Valls - Montblanch
(Periòdic bilingüe)

Any I

Valls 15 d'Octubre de 1936

Número 2

EDITORIAL

L'hora política

Amb la constitució del Consell de la Generalitat pren un altre caire la direcció política de Catalunya. La C. N. T. accepta la responsabilitat en la direcció de la vida política catalana. Es volia això de nosaltres i hem acceptat aquest nou sacrifici. S'equivaldria qui cregués que aquesta posició és fruit de falta de solidesa teòrica. La C. N. T. avui, cedeix sapiguent per què ho fa. Aquestes concessions solament pot fer-les qui té seguretat en llur força. La C. N. T. sap perfectament el que dona hi per què ho dona. Quan s'hagi esvaït el pessombre de la guerra la C. N. T. parlarà amb el seu llenguatge propi, inconfusible, amb ressonàncies de fàbrica i taller, amb sentors de terra fecundada.

A la constitució del Consell de la Generalitat segueixen la dissolució dels Comitès Antifeixistes per a crear els Consells locals. Homes disciplinats, acceptarem com a bons aquests canvis: però no creiem just que en aquests Consells se'ls hi hagi de donar exactament la mateixa composició que té el de la Generalitat.

Bé que els elements que han actuat revolucionàriament en front el feixisme tinguin representació; és lògic que així sigui; però és incompreensible que s'intenti donar llocs a certs partits republicans que en algunes ciutats, no solament s'han limitat en no actuar al carrer, sinó que ni han format part dels Comitès Antifeixistes locals. Donar pas a aquests partits en els nous organismes directores de la vida política i revolucionària de Catalunya creiem que és injust i desacertat, tota vegada que el poble, amb raó, veurà amb desconfiança la introducció d'elements no revolucionaris en la direcció de la revolució.

Per altra part, si es manté inflexible la lletra del Decret es trobaran localitats que veurien desaparèixer dels Consells la representació d'organitzacions que no solament han contribuït a l'aplastament del feixisme sinó que a més, han prestigiat els Comitès Antifeixistes per llur activitat, llur austeritat i intel·ligència. Bé està que la composició del Consell de la Generalitat sigui pres com a model; però no creiem acceptable que la lletra mati l'esperit. Avui més que mai el que compta és la fulla de serveis de cada u i nosaltres demanem que aquesta fulla s'exigeixi a tothom.

LA REDACCIÓ

Comarcal de Valls - Montblanc

C. N. T.

Es convoca a tots els Sindicats de Treballadors de la Comarcal de Valls - Montblanc (C. N. T.) al Ple comarcal que es celebrarà el pròxim diumenge 18 de l'actual al local de la Federació Local de Valls, per a tractar el següent ordre del dia:

- 1.er Col·lectivització del camp.
- 2.^{on} Constitució dels Consells municipals.
- 3.er Periòdic comarcal Acció Sindical.
- 4.^{rt} Assumptes generals.

Es recomana no hi manqueu.

Pel Comitè Comarcal
El Secretari.

Valls 15 d'Octubre de 1936.

C. N. T.

Consígnas

"Acata, cumple y vencerás"

REGLAMENTO DE LAS MILICIAS CONFEDERALES

A fin de que nuestras milicias tengan la máxima eficacia en la lucha y de que nadie pueda alegar ignorancia de los principios y forma de desarrollo de nuestra organización armada, damos a conocer el presente reglamento, al cual, sin excusa de ninguna clase, deben acatamiento todos los hombres armados pertenecientes a nuestras organizaciones:

Artículo 1.º Todo miliciano queda obligado a cumplir las normas de los Comitès de batallón, delegados de centuria o de grupo.

Art. 2.º No podrá obrar por su cuenta en el aspecto guerrero, y acatará sin discusión los puestos y lugares que se le asigne, tanto en el frente como en la retaguardia.

Art. 3.º Todo miliciano que no acate las normas del Comité de batallón, delegado de centuria o de grupo, será sancionado por su grupo, si la falta es leve, y por el Comité de batallón, si la falta es grave.

Art. 4.º Se considerará faltas graves:

La deserción, abandono de puesto, sabotaje, pillaje y profanar frases que determinen desmoralización.

Art. 5.º Todo miliciano ha de saber:

Que ha ingresado voluntariamente en las milicias, pero toda vez que forma parte de ellas, como soldado de la revolución, su conducta ha de ser: ACATAR Y CUMPLIR; y

Art. 6.º Todo aquel que actúe al margen de las milicias será considerado faccioso y sufrirá las sanciones que el Comité a que pertenece determine.

¡MILICIANO! Estas normas de acción y de conducta no son disciplina cuartelera. Es el esfuerzo de todos, mancomunado, mudo y disciplinado.

Sin esta conexión de energías no hay triunfo posible.

¡MILICIANO: acata, cumple, y vencerás!

"Nosaltres propugnem la col·lectivització immediata dels grans latifundis, però respectem la petita propietat i la iniciativa privada." - Comitè Regional de la C. N. T.

Problemas de la Revolución

El 19 de Julio las fuerzas reaccionarias por querer conservar sus privilegios, se sublevaron, provocando la revolución.

El gran capitalismo, el militar y la clericalia, viendo que se les escapaba el mundo de las manos al gran empuje de las organizaciones obreras, se lanzaron a la calle con la seguridad de la victoria, ya que para ellos, su elemento principal, como fuerza, era el militarismo, pero no tuvieron en cuenta un factor esencial y principal que es el pueblo; este factor no lo olvidaron el fascismo italiano y el alemán; pero el fascismo español, que de fascismo solo tiene su esencia cavernaria, queriendo retornar a los tiempos inquisitoriales de Tosquemada y Arbúes, no se tornaron la molestia de buscar al hombre que tuviera la gentileza de engañar al pueblo con falsas promesas redentoras, y solo les preocupó engañar a los soldados de una forma miserable, y al no contar con una parte del pueblo productor, les falló el golpe y gracias a esta ignorancia suya, nosotros obtuvimos la victoria en la mitad del suelo español, y que, a no ser por el apoyo de las países fascistas, la reacción española, la España vieja, ya estaría aplastada.

Esto nos confirma la tesis de que el factor pueblo debe tenerse en cuenta en todo momento, porque el pueblo sin armas casi, guiados por la sola idea de la transformación social, con su entusiasmo y arrojo, nos conducirá a la victoria total.

Si el pueblo aceptó al reto con la revolución, justo es que pensemos en él, la revolución debe sentar su base sobre las organizaciones obreras.

La revolución actual es de una gran profundidad transformadora, que si no sabemos darle todo su contenido revolucionario, nos podría quedar migrada en su esencia social.

Y no creo pues, que las cosas y los hechos puedan producirse a saltos sinó que la historia nos enseña que las transformaciones sociales en la humanidad, se producen de una manera escalonada y quien quiera salir de esta ley va directamente al fracaso, y a veces, por no tener en

cuenta esta verdad, de no querer ligar los hechos, se producen regresiones que, de otra forma, no se hubieran producido.

Pues si en la historia los hechos van ligados los unos a los otros, debemos estudiarlos, tenerlos en cuenta, tal como la educación social del pueblo y lo que de latente hay en él, por llevar el hecho revolucionario hasta allí donde sea posible, o sea llegar al máximo con paso firme, que sin hacer alto en el camino, se continúe la obra transformadora.

La lucha en la revolución, no es mas que el empuje social, que tiene necesidad de seguir adelante y arrollar la barrera que la reacción puso a la obra evolutiva, y la lucha es tanto mas violenta cuanto mas fuerte es la resistencia de la reacción.

Sin mencionar las múltiples revoluciones que se han producido en la humanidad, recordando solamente las posteriores y de más trascendencia como la revolución francesa que acabó con el feudalismo y afirmó los derechos del hombre y la revolución rusa, que asestó un golpe al capitalismo, revidando al obrero como parte integrante del socialismo, viene la gran Revolución Española a rematar al capitalismo con la gesta gloriosa del 19 de Julio, y a consolidar este estado nuevo de cosas, a sentar unos nuevos principios, un nuevo concepto de la economía, del Estado, y de la autoridad tal como ha manifestado el compañero Fàbregas en sus escritos y en sus discursos.

Si conocemos de verdad el terreno que pisamos, si sabemos interpretar este instante revolucionario, sentiremos la transformación social en una convivencia proletaria, sin necesidad del Estado totalitario. De hecho pues, la revolución española sube un escalón más en la historia social de la humanidad y da una nueva pauta al mundo.

Seamos pues dignos del momento actual y tengamos en cuenta los factores esenciales que han de ser la base de este nuevo Edificio, como son el sindicato de producción y la cooperativa de distribución, que en otro trabajo intentaremos estudiar.

ANTONIO FERRÉ

Cabra 12-10-36.

INFORMACIO COMARCAL

Els Sindicats de la nostra Comarca i els seus militants responsables, han de tenir cura de no deixar filtrar en el nostre ànim l'esperit derrotista dels incapaces, dels freds, dels arrivistes despitats. Són molts que no veuen amb bons ulls la marxa triomfal del proletariat vers la seva lliberació econòmica i política. Ells saben que un règim comunista els condemnarà a un treball continuat, i és això que no volen. Per aquest motiu sembren el descontent, l'alarma i la desconfiança per tot arreu on poden. Aparteu del vostre costat aquests derrotistes i si insisteixen castigau-los.

No són moments de dubtes companys de la comarca. La nostra marxa no deu de sofrir cap destorb. Qui no es vulgui unir al proletariat que s'aparti i ens deixi el pas lliure.

En Roda de Bará y Salamó

El dia 4 de Octubre se celebró en el pueblo de Roda de Bará un acto de orientación sindical y propagar los postulados de la C. N. T., en el que tomaron parte los compañeros J. Avellá, J. Rillo y J. Campoy. Hace la presentación de los compañeros que debían hacer uso de la palabra, el camarada de la localidad P. Mercader quien después de unas breves palabras, cede la palabra al compañero Avellá. Este con palabra fácil y cálida, explica las diversas vicisitudes por las que ha pasado el campesino catalán, el cual le han salido muchos rededores; pero que no han servido mas que para explotarle sin consideración. Acaba invitando a que los campesinos de Roda de Bará, para que se deciden a constituir un Sindicato, para que de esta manera sean los propios trabajadores los que deciden y resuelvan sus propios problemas.

Seguidamente hace uso de la palabra el compañero J. Rillo el cual dirige un fraternal saludo en nombre de la C. N. T. a todos los compañeros y compañeras, y después de hacer un comentario entre los mítines que celebran los partidos y los que celebra la organización Confederal, en que aquellos dicen y prometen muchas cosas y no cumplen ninguna y en cambio, la Organización no hace mas que demostrar por los pueblos las ventajas que se obtienen en los Sindicatos, en los cuales no se persigue ningún beneficio particular y si los de la colectividad.

Después, en una brillante peroración afirma que de los Gobiernos, aunque se llamen democráticos y republicanos o socialistas, no tenemos que fiarnos mucho, puesto que en países donde estos tienen el Poder ha sido posible que sentara sus garras el odioso fascismo, demostrando su incapacidad para dirigir la economía de sus países.

Acaba su brillante discurso en unas emotivas palabras dirigidas a las compañeras para que piensen en los compañeros milicianos que luchan en el frente, y que ellas, desde la retaguardia, luchan confeccionando ropas y otras cosas necesarias para así demostrarles que aquí se espera con fervor su regreso victorioso del frente una vez vencido el fascismo.

Y por último hace uso de la palabra el camarada J. Campoy, el cual dirige un saludo a los presentes y un cálido recuerdo a los que luchan en el frente y con palabra fácil explica los principios que informan a la Confederación Nacional del Trabajo, cuyos principios —dice— se basan en la riqueza económica y el trabajo, por ser las verdaderas fuentes en las cuales se alimenta el mundo. Se dirige a los campesinos, ya que él es hijo de campesinos andaluces, sometidos por desgracia hoy bajo la espuela del criminal fascismo para instarles a que no dejen un solo palmo de tierra sin sembrar por que hay que producir por los que luchan en el frente y otros hermanos de otras regiones que han quedado devastadas en esta épica lucha que sostiene el pueblo español.

Recomienda a todos los trabajado-

res tanto del campo como de la ciudad que deben ingresar al Sindicato que ellos creen mejor y salir de su neutralidad y contribuir con su esfuerzo a la creación de un nuevo orden social.

Coronan las últimas palabras de este compañero, como de los otros, unos calurosos aplausos de asentimiento por la numerosa concurrencia que llenaba la vasta sala en que se celebraba el acto.

Por la noche, los mismos compañeros celebraron otro acto de propaganda con idénticos resultados en el pueblo de Salamó, en que la espaciosa sala del Sindicato Agrícola estaba llena de compañeros de la localidad y de los pueblos cercanos, quedando satisfechos por haber oído la voz autorizada de la C. N. T.

Actos como los que reseñamos hacen mucha falta en estos pueblos, en los que se hace sentir la falta de la Organización Confederal.

Corresponsal

Vallmoll

Una conferencia de Viadiu

Fa uns dies estigué entre nosaltres el vell militant Viadiu. Aquest amic compte entre nosaltres amb velles amistats i coneixences. El 1918 estigué ací per primera vegada, quan la famosa gira de propaganda que pel camp tarragoní féu l'equip de militants de la Confederació companys Berjau, Fornells, L. Ródenes i Viadiu, organitzada pel malaguanyat company Seguí, quan aquest volgut amic fou Secretari de la Regional catalana.

No obstant no haver-se anunciat amb temps, l'ampli local del caté del Sindicat s'omplena de camperols que escoltaren amb gran atenció la bella dissertació del company Viadiu.

Aquest, fust, gè l'arribisme dels després, que per donar satisfacció a la seva vanitat, no reparen en entorpir la marxa del moviment antifeixista, sembrant el malestar pels pobles. Va exposar el capitalisme espanyol ha mantingut en un règim semi-colonial al nostre país i com, en aliaça amb els militars covards i traïdors i el clero bestialitzat, intentaven retornar a les masses obreres i pageses a l'ecclavaige moral, espiritual i econòmic de l'Estat Mitjana. Es va ocupar també de la lluita al front, que considerà immillorable i elogià la labor constructiva dels pobles aragonesos de rera-guarda, on es basteix una nova economia comunista.

Fou molt aplaudit i felicitat, deixant una grata impressió a l'auditori.

Corresponsal

Rodoña

El proppassat diumenge es va celebrar en aquest poble un míting d'afirmació sindical en el que varen fer ús de la paraula els companys Daniel Martí i Josep Avellá per el Comitè Intercomarcal de Vall-Monblanc i el conegut militant de la Regional de Països Ramon Porté.

En els seus parlaments posaren de manifest la puixansa que la Confedera-

ció pren arreu de les comarques Catalanes. Especialment el company Porté en el seu llarg i documentat parlament ens va orientar en les tasques a realitzar en les qüestions del Camp així com també va deixar ben sentada la posició de la Confederació Nacional del Treball en aquests moments transcendents en que vivim.

La nombrosa concurrència que assistí al acte, així com les delegacions de tots els pobles de la contrada que vingueren a sentir la documentada veu dels homes de la Confederació, varen treure'n el màxim profit de les orientacions i consignes donades, puix en aquets moments que tot el proletariat espanyol està en peu de guerra per aixafar el criminal intent feixista. En la qual lluita els camperols tenim que contribuir-hi incansablement al objecte que als nostres germans que lluiten als fronts no els manqui res.

També amb motiu d'aquest acte es va inaugurar, podríem dir, el magnífic local que els elements reaccionaris avien bastit per divertir-se en nostra localitat. Segurament que els parlaments dels companys oradors obraren damunt dels parets liscats amb un desinfectant, deixant caure veritats com a temples per tal que sortissin la carroonya i les tenebres que acompanyen aquests elements encuadrats al feixisme.

Treballadors de Rodoña i contrada cal que es enroleu en els Sindicats de la Confederació Nacional del Treball d'Espanya, puix aquesta es l'única manera que defensarem els nostres drets de productors, hi ha la venguda ajudarem a aixafar el maleït feixisme que tantes víctimes costa a la classe treballadora.

Pajeras de Rodoña, la Confederació us espera amb els braços oberts per a continuar tots junts en el camí triomfal de la Victòria.

Visca la Revolució Social.

Corresponsal

Rodoña 12 d'octubre del 1936.

De Puigpelat

Ahir a les nou del vespre, les Joventuts Llibertàries celebraren un acte de propaganda en el qual hi prengueren part els companys Avellá, Martí (D.) i Miró. Els primers per la C. N. T. i l'últim com a propagandista de les Joventuts Llibertàries Culturals de Barcelona.

Obrí l'acte el company Esparz.

Martí de Valls i començà negant el que es deia generalment que els militants d'aquest organisme eren només que gent de xoc, i que totes les demés organitzacions propagaven només que el descrèdit, volent tirar per terra els fins de l'organització. Afegí també que a la ciutat de Valls s'havia propagat i per tant s'ha portat a la pràctica la col·lectivització tan necessària per fer desaparèixer tots els intermediaris que són les sangoneres del nostre esforç i de la nostra suor, fent que el nostre treball no fos recompensat, cosa que és molt lastimosa i no hi ha altre camí que el de la col·lectivització per adquirir el profit necessari.

A continuació parlà el company Avellá propagandista de la C. N. T.

Afirmà que els capitalistes toleren la proclamació de la República, amb la intenció d'abatre-la al moment que lesionés llurs interessos. I ara s'han llençat al carrer per a complir la consigna d'aplastar la classe treballadora.

Subratllà l'heroisme dels homes de la C. N. T. que donen llur sang per la causa de la llibertat i per aixafar el capitalisme que fa esclaus als homes.

Finalment parlà Fidel Miró. Exposà les intencions del feixisme internacional i de quina manera els treballadors li han de barrar el camí: agafant el fusell hi marxant al front.

Comentà aquell tòpic generalitzat: «la terra és del que la treballa». La terra només la necessitem per per l'usufruit de la mateixa per poder mitjançant el treball, produir els aliments necessaris per tots i especialment pels companys que lluiten al front. I que era necessari que els camperols es despreguessin de l'egoisme de la terra i aportant els seus béns a la col·lectivitat per ésser el mitjà més aprofitós en tots els aspectes.

Els oradors foren molt aplaudits.

Corresponsal

Sentit de responsabilitat

Els moments que viu el proletariat són d'una responsabilitat tan gran, que sobre nosaltres hi cau el pes immens del futur dels pobles d'Ibèria, com també, la tranquil·litat del proletariat del món al comprendre que per primera vegada la bèstia negra del feixisme, va a ésser caçada i vençuda.

Si la gravetat dels moments ens ha unit i tots en conjunt hem constituït el front antifeixista, la responsabilitat d'aquesta guerra exterminadora té d'unir-nos encara més pera tenir el final feliç que tots li desitgem.

Les organitzacions obreres amb la seva visió clara dels moments revolucionaris que vivim, són les que tenen la missió d'orientar al proletariat envers el camí d'una societat comunista.

Però, en la constitució del nou Consell de la Generalitat, l'organització sindical Unió General de Treballadors s'ha inhibit de la direcció política i econòmica de Catalunya i no són aquests els moments de delegar a altri (els amics del Partit Socialista) la missió que tenen d'orientar el moviment, i per això, tenen de responsabilitzar-se pel triomf de la causa proletària.

Es un perill molt greu, que la responsabilitat d'unes organitzacions obreres siguin otorgades a persones alienes a aquestes organitzacions, perquè són moments de la màxima atenció a tots els actes de sabotatge que s'intentin contra la marxa ascendent de la revolució i per tant, tots els càrrecs que per proporció numèrica d'associats tinguin les organitzacions obreres, tenen

d'ésser directes per defensar millor la causa dels obrers.

El contrari d'aquest cas, succeeix en el govern central que nega l'entrada en el mateix de les organitzacions obreres que volen responsabilitzar-se en la marxa de la guerra i de la nova estructuració social, de la mateixa forma que s'està desenvolupant a Catalunya. Les organitzacions responsables de la Confederació Nacional del Treball han suggerit la idea al company Largo Caballero i als partits polítics antifeixistes, la creació d'un Consell Nacional de Defensa a on fossin representats tots els partits polítics i organitzacions sindicals antifeixistes, per així, de comú acord, portar a cap l'aniquilament del feixisme i la cimentació de la nova Ibèria proletària.

Però els companys de la U. G. T., influenciats per idees centralistes, defugen la contestació, i inconscientment, sabotegen el moviment social, de la mateixa manera que succeí en les Corts Constituents, burlant l'esperit federalista del poble. No són moments, companys ugetistes, de prescindir de cap sector sindical, i menys de qui està donant proves de la seva personalitat revolucionària i constructiva. Que compreguin els companys no enrolats en la nostra bandera—C. N. T.—la responsabilitat que contreen al posar obstacles a la marxa dels pobles lliures. Que les experiències de la Revolució Russa no tinguin d'ésser viscudes pel proletariat espanyol.

P. F.

C. N. T.

Consignes als treballadors

1. En els moments en què estem vivint; moments de guerra a mort contra el monstre feixisme, tots els treballadors —d'ambdós sexes— manuals i intel·lectuals, ens hem de considerar militants.

2. Ningú no haurà d'oblidar, sota cap pretext, la consigna anterior.

3. Mentre estem en guerra, no es podran presentar noves bases de treball, màxim, si aquestes han d'agreuja la nova economia; tals són els acords de l'organització Confederal i es de necessitat ineludible tenir-ho en compte.

4. Quan es treballi, sobretot, en produccions que tinguin una relació directa o indirecta amb la lluita antifeixista, no es podrà exigir que es respectin les bases de treball, ni en sous ni en jornades.

5. No s'haurà de cobrar cap diària fetes en producció útil a la guerra antifeixista.

6. Cap productor no podrà

negar-se a fer un treball, quan sigui requerit a això, si es beneficiés per a la nova era que s'està realitzant.

7. S'ha d'intensificar la producció en tots les seves fases, s'ha de produir però no solament com abans del 19 de juliol, sinó més i més. Treballar, produir, vèncer; solament aquest ha d'ésser el pensament de tota persona conscient dels seus drets i deures.

8. No haurà de fer-se fins i tant no s'hagi acabat el front de batalla, cap festa setmanal, puix que, aquestes disminueixen considerablement la producció i agreugen l'economia.

9. Els preus dels queviures i mercaderies, no podran ésser augmentats sense prèvia autorització dels organismes competents; el qui ho faci s'atindrà a les conseqüències.

10. Els Sindicats, Comitès i delegats de fàbriques, tallers i obres, amb el concurs dels homes revolucionaris, seran els encarregats de lluitar per l'estricta respecte d'aquestes consignes.

CONTRA EL FAVORITISME Del Front d'Aragó

Els funcionaris municipals, hem constituït un Sindicat ingressant a la Confederació Nacional del Treball.

No cal dir que ens podem felicitar mútuament d'haver pres aquesta mesura, indispensable i necessària per a la defensa de les nostres reivindicacions. Perquè,—encara que no ho sembli—els treballadors municipals, no gaudim—ni molt menys—d'aquella reenumeració que tot ésser humà—sense excepció—té dret a percebre a fi que llur existència, no estigui amargada per la insatisfacció de les més apremiants necessitats.

Sabem perfectament que no és ara l'hora d'exigir que se'ns faciliti els mitjans per a poder viure decentment, i, per què ho sabem, no hem fet,—ni farem—mentre l'horitzó ple de núvols no s'acleari, la més lleugera pressió en aquest sentit.

Però si que hem assolit, i això és el principal, acabar amb el favoritisme.

Abans, quan existia una Associació d'Empleats i Dependents Municipals, la defensa dels interessos dels treballadors de l'Ajuntament, es posava de relleu per la seva absència. Si algun cas es presentava en que es trenquessin els drets d'un treballador, i aquest anava a trobar a l'Organisme esmentat, la resposta invariable de la Junta era, aneu a trobar al Sr. Alcalde.

Conseqüència de la ineficàcia d'aquella Associació, era que solament al caprici d'un senyor que també feia d'Alcalde, tenia el seu

funcionari garantitzada la seva permanència en el lloc de treball. Vet ací, que tots—amb honroses excepcions—feien el possible per tal de veure d'ells, qui era el que millor *respatllava* aquell senyor.

Doncs bé, això s'ha acabat.

El Municipi ha d'ésser servit per homes aptes i capacitats, que per complir llur missió, no és necessari que es facin simpàtics al Sr. Alcalde.

Es per això que aquella Associació, era un instrument que no servia per a res, i donant-nos perfecte compte d'aquesta realitat, tots els treballadors del Municipi, hem fet un Sindicat, sota la mirada paternal de la Confederació, el qual, si més no, ha fet caure, perquè no tenia raó de sostenir-se el favoritisme o més ben dit la *influència*.

I encara que potser sigui indiscret, vull transcriure ací aquella frase que un dia, veient la meua indignació pel regnat del favoritisme, em digué un funcionari, que en podríem dir el degà, degut als anys que fa que treballa a l'Ajuntament; funcionari digne per altra part. És la següent: *Per lladre i per drogo ací no s'expulsa mai a ningú; però, per xerraire, sí!*

Aquesta missió de fer marxar el favoritisme, d'un dels llocs on hi era amb més extensió, és la que es proposa el Sindicat de Funcionaris Municipals, hi ho assolirem, perquè estem convençuts que aquesta és l'arma dels ineptes i la inutilitzarem, per sempre més.

JOAN OLLÉ VILALTA

Portem ja casi un mes de la nostra sortida de Valls i encara que no hem entrat en foc; vivim en l'ambient de guerra. Fa vint dies que estem concentrats en varis grups a Puebla de Hjar, Samper de Calanda, Castellnou i Escatrón, complint les missions que ens són encarregades, i a més, encara que molt lleugerament, preparacions de combat, tàctica sobre el terreny, maneig d'armes, etc. Aquests per cert molt convenients, però el temps no ens és favorable. El nostre deure és correspost admirablement per tots els veïns d'aquestes encontrades amb llur ajut, encara que la majoria d'ells, mancats d'esperit combatiu, no empenyen les armes, degut a llur incomprensió de l'actual moment revolucionari que estem vivint.

Des de les pàgines d'Acció SINDICAL, rebeu la més cordial salutació de tots els components de les «Centúries de Valls» que lluitem en terres llunyanes per la causa, i la llibertat de tots.

JOSEP CIURANA

La Puebla de Hjar 13 d'Octubre del 1936.

AVISOS

A tots els paquetaers

Es prega a tots els paquetaers ens comuniquin el nombre d'exemplars que vulguin els hi siguin servits en el successiu. Així, aquesta Administració podrà regularitzar el tiratge normal del periòdic.

L'ADMINISTRACIO.

A LAS JUVENTUDES

Al ver la luz este periódico de lucha sindical, he de dirigir un saludo fraternal a las juventudes campesinas y obreras en general, para que os sirvan de estímulo en la lucha emprendida para la consecución total de nuestros ideales.

¡Jóvenes trabajadoras de Valls y su comarca! Levantad los corazones, abrid bien los ojos, poned el máximo de entusiasmo en la lucha que tenemos entablada contra el fascismo monstruoso y criminal.

Camaradas del campo y de la ciudad, daros perfecta cuenta de la enorme y trascendental importancia de los momentos que vivimos y agruparos todos como un solo hombre, dentro del Sindicatismo revolucionario de la gloriosa Confederación Nacional del Trabajo, esperanza de futuras y grandes posibilidades económico-sociales.

No os quepa la menor duda trabajadoras todos, la bestia feroz y sanguinaria del fascismo será completamente aplastada para siempre si seguimos estas indicaciones y nos damos perfecta cuenta de la importancia que tienen las horas actuales, y la guerra civil que estos monstruos han desatado.

La lucha es de vida o muerte para todos los trabajadores, desde el primer republicano al último anarquista.

Que nadie se forme ilusiones y crea que podría salvarse de este gran naufragio que sería el hundimiento total, en toda Europa, y quizás en todo el mundo, de toda una civilización de justicia y de progreso, caso de que el fascismo lograra imponer sus garras en España. Nosotros, los hombres de espíritu libre, los hombres que tenemos una fé absoluta en el triunfo del proletariado, porque es el que tiene razón, porque es el que todo lo crea y todo lo construye y sin el cual la vida toda de la humanidad quedaría muerta, os decimos desde estas columnas: ¡En pié de guerra todos! ¡Adelante siempre, sin reparo, sin vacilación, todos a luchar con el máximo entusiasmo por la libertad de nosotros y de nuestros hijos.

El enemigo es fuerte, pero es bruto y salvaje. Nosotros somos fuertes y nobles; no hay duda alguna: El bien, siempre triunfa del mal. Si estamos dispuestos a todo sacrificio, la victoria indiscutiblemente será nuestra.

DAVID SANROMÁ

Els col·laboradors espontanis

Pensin aquests companys que deuen d'ésser breus i clars. Que deuen enviar-nos més que altra cosa, informació de la vida sindical i local del poble on viuen. Que no guardem els originals, es publiquin o no. Que tenen d'escriure en una sola cara de la cuartilla.

LA REDACCIO.

Vé de la pàgina 4.

indústria creada amb el seu esforç, i dels beneficis que la mateixa reporta a la ciutat. Cal cercar una solució que no lesioni l'economia del país ni els interessos de la ciutat. No dubto que el Comitè Local de Milícies Antifeixistes sabrà trobar-la, en tot cas, el que podria mancar fóra la bona predisposició dels Companys del Front Únic de Llum i Força, per acceptar-la.

S. C.

D'ENSENYAMENT

Des de molt temps, és a dir, de sempre, ha estat un problema complicat el que fa referència a l'ensenyament, i no precisament pel que fa relació a l'ensenyament en sí, sinó en la manera d'aplicar-lo.

Formen una minoria molt petita els éssers humans que un cop grans estiguin satisfets de llur professió, i són molt pocs també els que en l'especialitat de llur treball sobresurtin. La major part de components de l'actual Societat i de la passada, han renegat infinitat de vegades del seu ofici, tenint en canvi frases de lloança pels altres que no són el seu, considerant el seu treball com un flagell o un càstig que els denigra, i es situen per sí sols inferiors als seus semblants.

Cal doncs que en l'avenir aquest fenomen desapareixi. En l'estructuració de la nova vida econòmica i social és necessari que tots els treballadors siguin conscients i tinguin la responsabilitat del seu treball en el qual esmercen les seves activitats.

Es evident que per compensar les greus conseqüències que una guerra reporta i per reconstruir l'economia avui trontollant, caldrà que s'ordeni i s'intensifiqui el treball. Per obtenir aquesta finalitat caldrà que tots els ciutadans esmercessin les seves activitats en allò per el qual tenen qualitats i deguda preparació, per regularitzar el treball i aconseguir que amb els mateixos esforços s'obtingui un major rendiment. Consequir aquest objectiu avui és

molt difícil per no dir impossible, tota vegada que els que avui treballen ja no són a temps d'adquirir aquesta preparació de seleccionament. Però pels infants d'avui, futurs homes de demà, serà completament factible i necessari. Caldrà donar a cada infant una preparació adequada per la professió per la qual sent vocació i a la vegada reuneix les condicions necessàries per desempeñar-la, tant físiques com intel·lectuals, i llavors, cada obrer es sentirà identificat en llur professió, sense sentir-se'n avergonyit.

A més aconseguir que el treball es desenvolupi amb la major regularitat i amb complerta satisfacció dels obrers, serà possible que desapareixi aquesta gran massa de mediocritats, la qual no és pas gens bona col·laboradora per anar de cara al progrés.

Es vers aquest objectiu cap on deuen encaminar-se totes les activitats futures. Cal anar a la formació de l'obrer conscient, perquè sigui pel demà el vertader defensor i continuador de la Revolució, fins a portar-la fins a aquell punt en el qual es sentin identificats tots els anhels i totes les aspiracions per les quals fa tants anys que s'hi lluita i tants companys hi han caigut. Cal aconseguir que el treball i l'estudi es converteixin en una idealitat per a ésser més lliures.

Donada la importància i complexitat d'aquesta qüestió, continuarem en altres edicions.

PIUS NOGUÉS

Propaganda Comarcal

El Comitè Comarcal creient que els pobles tenen necessitat d'oír la veu autoritzada de la Confederació, ha organitzat una sèria d'actes pels pobles de la nostra comarca.

En aquests actes hi prendran part els companys Pinyes, Busquets, Daniel Martí, Avellà, el militant de les JJ. LL. Fidel Miró i si llurs ocupacions li ho permeten, el Secretari de la Regió catalana de camperols company Ramon Porté.

Ahir, dimecres, es celebrà un

miting a Puigpelat i avui se'n celebrarà un altre a Santes Creus prenent-hi part els companys esmentats.

Creiem que la qüestió de la propaganda comarcal no deu de negligir-se com ho ha estat fins ara. La única manera de fer una Comarca, forta sèria i capacitada consisteix en la propaganda oral i en el coneixament directe dels pobles i llurs problemes. Els pobles necessiten consell, estimul i nosaltres devem donar-los-hi.

Camperol. Tu saps com es fa un camp productiu.

Tu saps com s'obtenen bons fruits de les terres.

Per a això, s'han de despedregar les terres i destruir les males herbes.

Això que tu fas a la terra,

ho deus fer a la Societat si vols que aquesta sigui

bona i justa per a tots. Les pedres i males herbes

de la Societat són el capitalisme i el feixisme.

¡Destruim-los!

¡ANTIFEIXISME!

El triomf sobre el feixisme únicament es pot obtenir amb la unió més estreta del proletariat i dels partits antifeixistes. Tot, doncs, ho hem de sacrificar a aquesta unitat d'acció. Però, que ningú no en faci mal ús d'aquesta unió. Que ningú no es cregui que és patrimoni seu aquesta força. El que així es comportés, seria tractat com un facciós. ¡Recordeu-ho!

SUGERENCIAS

La colectivización del campo

La responsabilidad que pesa sobre los militantes en ésta hora de gravedad, hace que tratemos con cierto temor este tema. Si se tratara de establecer un régimen socialista a todo el país sin excepción, entonces, hablaríamos con el corazón ligero, con optimismo, con seguridad. Tenemos fe en la bondad de nuestros ideales, y discurriríamos sin temor la manera de ponerlo en marcha.

Pero ahora no es así. Las conveniencias de la hora presente hacen que, habiendo vencido al capitalismo, las organizaciones proletarias tengan que respetar ciertas manifestaciones del antiguo régimen y vean frenados sus lógicos impulsos de establecer un régimen francamente socialista, controlado por los sindicatos de producción. La guerra antifascista necesita de todas las colaboraciones, y por eso, para retener en este frente de lucha a la pequeña burguesía, se ha convenido en respetar la pequeña propiedad. Nosotros no tenemos ningún inconveniente en ello, puesto que sabemos que la mayor parte de la misma es hija del esfuerzo del campesino pobre; pero hay que oponerse a que, al abrigo de esta discreta disposición se intente crear nuevos propietarios y aún se tolere el jornalero, causa del empobrecimiento moral del campo.

Las cosas así, nos encontramos que son relativamente escasas las tierras que podrán labrarse colectivamente, y aún así, con la malavolencia de los hombres de mentalidad burguesa. No obstante, los camaradas del campo podrán ensayar un régimen de cultivo colectivo con las propiedades incautadas a los facciosos, las tierras abandonadas o mal cultivadas y por último, las tie-

rras de los campesinos que voluntariamente quieran aportar a dicho sistema de cultivo.

Los militantes del campo, han de tener un objetivo principal a resolver: el paro forzoso. Una parte de él puede resolverse obligando a los restos de la mediana propiedad a emplear tantos jornaleros como sean precisos para llevar las tierras bien cultivadas. El resto del paro forzoso, lo absorberá el trabajo colectivo de las tierras incautadas y de las aportadas voluntariamente.

El cultivo colectivo tiene sus ventajas y también sus inconvenientes, estos, especialmente de orden moral: la torpeza de los primeros pasos y especialmente la crítica de los pusilánimos y faltos de fe. Las ventajas son de todo orden. El trabajo será más agradable y por lo mismo, menos pesado. En este aspecto será una revolución en las costumbres y en las reclamaciones sociales. Se irá extirpando el sórdido egoísmo característico del campesino, para dar paso al espíritu de solidaridad y de ayuda mutua que caracteriza los planos superiores de civilización. En cuanto a las ventajas de orden económico, serán de un relieve tan acusado, que nos parecerá extraño no se haya intentado antes cosa parecida.

Hoy las familias viven a merced de un sin fin de imponderables. Unos tienen mejores tierras, más miembros aptos para el trabajo, la familia mas o menos numerosa, tienen enfermos o no, y esto, hace que una familia, con la misma tierra que otra, puede vivir desahogadamente, mientras que otra muere de miseria. En el trabajo colectivo esto no es posible. Las tierras en común y labradas en común, los

beneficios o las adversidades también son comunes y por lo mismo, no pueden darse estos casos de desigualdad que se dan en el campo entre familias proletarias. Si un año se alza una cosecha llena, será un año próspero para todos, como así mismo, un año de cosecha merma, las estrecheces serán llevadas entre todos.

Lo más difícil, lo más delicado del cultivo colectivo en este período agónico del capitalismo es encontrar la manera de retribuir los esfuerzos familiares. Pero eso lo trataremos otro día.

ANTEO

A las organizaciones campesinas de Cataluña

Sindicato Unico de Sanidad de Barcelona

(Sección Veterinarios)

Dispuesta por la Consejería de Abastecimientos de la Generalidad la prohibición del sacrificio de bovinos de menos de cuatro meses, el Comité de veterinarios llama la atención de los Sindicatos de Campesinos que deseen adquirir los hales de tal clase para ser criados en las explotaciones pecuarias llevadas por sus afiliados, que pueden dirigirse a este organismo confederal solicitando tales productos. Por los Comités que actúan en el Matadero General de Barcelona, serán controlados escrupulosamente los terneros abstenidos en las vaquerías urbanas y que a juzgar por la matanza que en estos últimos días venía efectuándose, se puede participar que sólo de tales animales recién nacidos, es torbo de la producción lechera, se podría contar con un promedio de veinte por día.

Con la organización de este servicio, se aspira a que no se pierdan estúpidamente individuos de razas selectas y al mismo tiempo conseguir valorar la leche en las zonas alejadas de los centros de gran consumo, sin perder de vista el aumento en la producción de carne que ha de traer consigo.—El Comité técnico de veterinarios.

Iniciem la tasca

A l'iniciar la seva publicació ACCIO SINDICAL, paladí antifeixista, a l'ensem que defensarà els interessos de tots els treballadors, ens creiem també obligats a defensar els interessos de la població Valenciana, tot i procurant no posar-los en contradicció amb els interessos generals de la revolució en marxa.

A l'aixecar-se amb armes la bèstia negra de la reacció espanyola, per assassinar els millors fills del poble i provocar la guerra que contra el feixisme estem sostenint, aquesta, com totes les guerres, fa trontollar l'economia del país causant trastorns a les indústries, àdhuc a les més flo-reixents.

Una de les indústries que pot ésser l'orgull dels valencs, que rendeix un benefici incalculable a la ciutat, és la Cooperativa Elèctrica, doncs bé, aquesta indústria, per cert ben flo-reixent actualment, corre el risc de que l'absorbeixi la seva germana Recs i Força de l'Ebre, si no ens apressarem tots a la defensa, amb evident perjudici per a la població.

La Recs i Força de l'Ebre, actualment ha deixat d'ésser aquella companyia explotadora que realitzava negocis extraordinaris. La Cooperativa Elèctrica de Valls, també s'ha confiat a mans dels obrers que tenen cura de llur funcionament i administració, per tant, ja no es tracta de cercar negocis lucratiu sinó que tots, uns i altres, els treballadors de R. i F. de l'E. com així també els treballadors de la Cooperativa Elèctrica de Valls, i el Comitè Local de Milícies antifeixistes, deuen de tractar l'afer des d'un mateix pla d'igualtat i mutua comprensió. Tingueu en compte, sí, de salvaguardar l'economia del país, però, sense perdre de vista l'interès local.

Al regular el preu únic del fluid a tot Catalunya, segons el Decret de la Generalitat, publicat a darrers del prop-passat mes de Setembre, si la Cooperativa Elèctrica es fusionés sense condicions—com sembla ésser la pretenció del Comitè del Front Unic de Llum i Força—amb la R. i F. de l'E., un setanta cinc per cent de la població valenciana resultaria perjudicada, puix que, en comptes de gaudir dels beneficis de l'esmentat Decret, que disposa un rebaix de un 33 % aproximadament als consumidors d'electricitat que no depassin els 10 kilovats, i un 15 % dels 10 als 25 kilovats, basat sobre el preu de 75 cèntims que regeix a Barcelona. Com sigui que la Cooperativa Elèctrica de Valls, facilita el fluid a 0'55 kilovat, d'acord amb el decret de la Generalitat, els ciutadans que llur consum no depassi els 10 kilovats gaudiran d'un rebaix de cinc cèntims per kilovat, o sigui que el pagaran a 0'50 kilovat, els que llur consum es classificarà entre els 10 i 25 kilovats, se'ls carregarà un augment de 10 cèntims per unitat sobre el preu actual, o sigui que el pagaran a 65 cèntims, els que consumeixin més de 25 kilovats, els comerços i les indústries que no els afavoreix l'esmentat Decret, pagaran 20 cèntims més per kilovat o sigui a 75 cèntims, preu actual de Barcelona. Si tenim en compte la vida migrada de la indústria i el comerç valenc, i l'augment de preu de l'electricitat que significa l'aplicació d'aquest Decret, la pèrdua de la Cooperativa Elèctrica, seria molt sensible per la localitat.

Ara bé, les raons que el Comitè del Front Unic de Llum i Força, adueixen, no són prou convincents per què Valls, es desprengui generosament d'aquesta

Segueix a la pàgina 3.